

ՏԵՐ ԵՒ ՏՆՕՐԵՆ
 ՊԱՇՏՊԱՆՈՒԹՅԱՆ ԳՐԱԿԱՆ ԿՈՄԻՏԵ
 ԿՈՄԻՏԵ
 ԳՐԱԿԱՆ ԿՈՄԻՏԵ
 ԳՐԱԿԱՆ ԿՈՄԻՏԵ

Bureaux du Journal HAÏRÉNIK
 SALATA, ancien local de la BANQUE IMP. OTT.

10 ՓԱՐԱՅ

ՄԱՅԻՆԻՔ

Օ Ր Ա Գ Ի Ր

10 ՓԱՐԱՅ

Պարտաւորութիւններ	300	75	450
Գումարներ	150	100	250
Գումարներ	150	50	200
Գումարներ	75	50	125
Գումարներ	300	25	325
Գումարներ	300	10	310

Պարտաւորութիւններ
 Գումարներ 300 75 450
 Գումարներ 150 100 250
 Գումարներ 150 50 200
 Գումարներ 75 50 125
 Գումարներ 300 25 325
 Գումարներ 300 10 310

Հասցէ: Երևան, Գրական Կոմիտեի Կառավարչություն
 Գրական Կոմիտեի Կառավարչություն

ԱՂՋԻԿ ԶԱԿԿԵՆԵՐՆՈՒՍ ՆԱՍՐ

Հայրենի մէջ հրաւեր մը կարգադրուեցաւ հայ մայրերու որ իրենք ալ զօհարեցորթիւն մը յանձն առնելով զրկել տան մէջ երկու օրիորդներ նանսիւր աղջկանց վարժապետանոցը:

Երէկ, ստացանք Կիրասոնէն եւ Բէօթահայէն երկու նամակ, որոնց հեղինակները կը յայտարարեն թէ պատրաստ են նպատակ այս գաղափարին իրականացման իւրաքանչիւրը իր կարողութեան չափովը:

Ահաւասիկ Կիրասոնէն ստացուած նամակը.
 «Տիկին Մատակեանի դիտողութիւնը շատ իրաւացի է: Ուստի ձեր ջիւղիքը օրիորդը միակ չի տղաներու համար պատրաստ եմ ուրիշ օրիորդի մը տարբերակին կէսը վճարել, եւ կը յուսամ որ ուրիշ անձ մըն ալ կը հաճի միւս կէսը հոգալ. զրկուելիք օրիորդին մրցումով ընտրութիւնը իմ մասին Տնօրէնութեանը կը թողում:»

«Հանձնեցէք եւ այլն»: ԱՐՄ ՊԱՇՏՊԱՆՈՒԹՅԱՆ

Բէօթահայէն ալ կը գրեն.
 «Տիկին Մատակեանի ըրած հրաւերը ինչպէս իմ, նոյնպէս շատ մըն ալ ուրիշ կիներու սրտին մէջ բուռն ըզձանք մը արթնցուց, հարկաւ եթէ ոչ ամբողջ թողակով մը գէթ ամսական շատ փոքր վճարումով մը գործակցել շատ սիրելի նպատակի մը իրագործման: Ուստի, շատ յարմար պիտի ըլլար որ ամէն մարդ իր լուսն զրկէր այս օգտակար ձեռնարկին համար: Ես, թէպէտեւ Պոլսէն հեռու, արդէն հաստատուած համարելով այդ ձեռնարկութիւնը, կը զրկեմ ձեզի իմ առաջին ամսական վճարս 3 զրուս: Հոս, ինձի գաղափարակից գտայ նաեւ տիկին Սրբուհի Մինասեանը, որմէ ալ ստացայ 3 զրուս, զոր կը զրկեմ ձեզ:»

«Հանձնեցէք, եւ այլն»: Ա. Վ.

Կարծես, մեզի այլ եւս բան մը չմնար ընել, բայց եթէ այս նամակները ներկայացնել Պոլսոյ այն ընկելը, հարուստ կիներուն եւ օրիորդներուն, որոնց օրօրօցին մէջ բազմը լեզի լեզուն քսակներ գրած էր, երբ աշխարհ եկան: Անյիշատակ չենք կրնար թողուլ այն օրիորդներն ալ, որոնք կողման հարուստ ամուսնութիւն մը կատարելով տնակներէ անցնիլ պարանոցներու մէջ, եւ կարծր փսիւթի տեղ կակուզ գորգեր գտնել իրենց ստուղծներուն տակ:

Ահա՛ կը մտնեայ նոր տարին, թուական մը որուն առթիւ բոլոր այն անբախտաւոր աղջիկները որոնց սրտին մէջ մտեր է որ մը նանսի երթալու գեղաձիծալ յոյսը, անտարակոյս կաղանդէք մը կը սպասեն իրենց աւելի բազմաւոր եւ աւելի երջանիկ նմաններէն:

Հրաւերը լուսեցաւ հեռուն գաւա-

ռական քաղաքներու մէջ, եւ այնպիսի անձերէ, որոնք սրտի զգացումով աւելի հարուստ են քան այն փայլուն մետաղով, որ այնքան աւելի առատ է հոս, մեր շատ մը մայրերու, ամուսիններու եւ աղջիկներու անտուկին մէջ: Ասոնցմէ մին արդեօք չը՞ պիտի հաճի վճարել այն տարբերակին կէսը լրացնելու համար Կիրասոնի նուէրը:

Իրտել կուտանք թէ գաւառացին յանձն առած է այդ 930 ֆրանք նուէրը տալ գիտնալով թէ կրթութիւնը վարժուհին նանսիէն վերադարձին Պոլսի պիտի մնայ, դասեր պիտի տայ Պոլսոյ մէջ եւ Պոլսոյ ընտանիքներու աղջիկները պիտի օգտուին անոր դասերէն: Ահա գաւառացին որ նուէրը մը ըրած պիտի ըլլայ մեր աղջիկներուն, մեր ընտանիքներուն: Ո՞ր Պոլսեցի հայ կինը կրնայ այս պարագան ուշադրութեան առնել եւ իրաւունք չտալ մեզի, երբ քիչ մը կծու ըլլալ կ'ուզենք Պոլսոյ հայ կիներու անտարբերութիւնը տեսնելով: Վերջապէս ի՞նչ է այս առաջարկուած ձեռնարկը: Արդեօք մեծ զոհողութիւնն կը պահանջէ, արդեօք մեր կիներուն եւ աղջիկներուն կարողութեան վեր բան է:

Ո՞չ, աւելի ճիշդը այն է որ հանրային կարծիք մը չէ կազմուած որ միշտ զանոնք այս ուղղութեան մէջ: Յանցանք որչափ կիներուն այնքան ընդհանրութեանն է: Պէտք է ուրեմն խօսիլ այս նիւթին վրայ, երբեկոյթներու, հաւարուներու մէջ, գաղջ սիրտերը տարցնել, անտարբերները թոթուել: Ոմանք պիտի ծիծաղին, ուրիշները աւելի լուրջ պիտի ըլլան, եւ հակառակադարտ այս բոլոր տեսութիւններէն դուրս պիտի գայ, ասոր տարակոյս չունինք, սա չինչի եւ ճշմարիտ համոզումը թէ Պոլսոյ մէջ նախ աշխատելու ենք ունենալ քանի մը լաւ պատրաստուած վարժուհիներ, առանց որոնց հնար պիտի չըլլայ իրական սեռին կրթութիւնը ընդարձակել: Ասոր համար ալ հարկ է նանսի զրկել ամուսնուղի 4-5 ամիսէ բազմացած խումբ մը, որ մեր քաղաքին պիտի կազմէ ուսուցչական լաւ ամբողջութիւն մը:

Ո՞վ պիտի հանէ կաղանդէք մը ի նպատակ այս ձեռնարկին: Ո՞ր կինը, ո՞ր օրիորդը:

ԳՐԱՍԸ ԵՒ ԳՐԱԳԵՏՆԵՐԸ

Տեղի մէջ, ծանօթ գրող մը այս շանկան խնդրին վրայ հետեւեալ կը գրէ:
 Անցեալ օր Պիպլորիք Իւնիֆիւսի մէջ ճշգրիտ եւ հետաքրքրական մանրամասնութիւններ կը կարգաւորէր Իտալիոյ մէջ գրագէտներու նիւթական կացութեանը վրայ: Այդ կացութիւնը շատ նախանձի չէ, եթէ թուականներէն դատելու ըլլանք, եւ Ֆրանսոյի համարաւոր մատենագիրները քիչ մը պիտի զարմանան Իտալիոյ մէջ ձեռագրի սակին վրայ: Նուրբա Անդրոնիսի, որ Իտալիոյ ամենէն կարեւոր հանդէսն է, մէկ ֆորմուլան 80էն 100 ֆրանք կը վճարէ. ասոր հետ մէկտեղ, իրեն ալ խառակից ուրիշ Իտալիոյ ամենէն նշանաւոր մարդիկը: Օրագրութեան մէջ, մէկ յօդուածը կը վճարուի 30 ֆրանք,

ու պէտք է որ յօդուածը ծանօթ անուան մը ստորագրութիւնը կրէ: Ամենէն բարեյշող օրագրողները ամսական 500 ֆրանք կը ստանան: Վէպերը մէկ քանի հարիւր ֆրանք կը ծախուին, եթէ հեղինակները անոնցմէ չափ մը ընել ուզեն. բացառութիւն կը կազմեն միայն էմանուէլ Թոմասին վէպերը, որոնք շատ կը ծախուին: Պ. Գարուսի զոր միանգամայն ուսուցիչ, բանաստեղծ, պատմագիր է, եւ իր երկրին մէջ կը վայելէ այնպիսի դիրք մը որ Ֆրանսոյի մէջ Վիգորը շիւկոյի վայելած դիրքին կը բաղդատուի, հրապարակաւ բողոքեց, որովհետեւ շարժական տուրքի տոմարները իր տարեկան եկամուտը որոշած էին 14,000 ֆրանք (ամսական 50 սակ միայն):

Իրանցիք մը միմիայն Իտալիոյ մէջ չէ որ գրականութիւնը այսքան անշահարէր է: Բուրբ պղծիկ երկիրներուն մէջ նոյն վիճակն է. Շուէտի եւ Նորվեգիոյ մէջ, հակառակ սկանդինավեան գործերուն հանած աղմուկին. Սպանիոյ մէջ նմանապէս. Գերմանիոյ մէջ գրեթէ նոյնպէս, թէպէտ հանրային ուշադրաւոր մատենագիրները կը յաւոյն բարական շնորհքով վարձք մը ձեռք բերել իրենց աշխատութեան: Սա իրաւ է որ, բացի Ֆրանսոյէն, Անգլիոյն եւ Միացեալ-Նահանգներէն, գրագէտներու վիճակը անհնարեք շատ նեղ է. գրեթէ միշտ ստիպուած են իրենց ապրուստը շահիլ ուրիշ զբաղումներով. գրականութիւնը իրենց համար պերճանք մը կամ զբօսանք մը միայն կրնայ ըլլալ, եւ աղջիկները է որ եթէ իրենց օրական ապրուստը կրնան հանել անկից, չեն կրնար հարստութիւն դիզել: Անոնց վրայ կը սքանչանան, ծափահարութիւն ու խոնկ կ'ընեն, բայց ոչ ոք կ'ապրին ու կ'մեռնին, ընէ ինչ որ սքանչելի է, դիտել կուտայ յիշեալ յօդուածը, այն է որ այդ գրողները որոնք լաւ չեն վճարուիր, միջոց չունին զբոսը գնելու եւ ձմարողութիւնները ընելու, ո՞չ միայն երջանիկ կ'ապրին առանց տրտնալու, հազա նաեւ կ'աշխատին. իրենց ընտանիքը կը պահեն եւ պատիւ կը բերեն իրենց երկրին:

Այս օրուան խօսք չէ թէ դրամը ո՞չ երջանկութիւն կը բերէ, ո՞չ անհաւաք: Ոմանք կ'ըսեն թէ ասոր անհրաժեշտ պայմանն է: Առողջ շատ առաջ կ'երթան, ինչպէս կը տեսնուի մեր յիշած տողերէն: Բայց խնդրը բարդ է, բազմակողմանի: Ստոյգ է արդարեւ թէ գրողները շատ արգահատելի են այն երկրորդ մասնակցութիւնը ուր պարտաւորութիւնները քանակաւ առատաձեռնութիւնը. այն դրութիւնը որուն են. թարկուած էին, չէր յարժարեր ո՞չ իրենց մեծերի արժանաւորութեան, ո՞չ իրենց կտակի անկախութեան. կը պատահէր որ գաւառանի հարուստներու տէրին, — ինչ որ շատ կսկծիլի էր իրենց արժանապատուութեան համար. եւ իրենցմէ ոմանք թշուառութիւնէ մեռան: Բանը կեր որ մարթեմէ իրաց այդպիսի վիճակի մը վերադարձը: Գրական աշխատութիւնը այսօր այնպէս կը յիշատուի ինչպէս ուրիշ ո եւ է աշխատութիւն մը, եւ արդար ու լաւ է որ այդպէս ըլլայ:

Սակայն այս նոր կացութիւնը, զոր գրականութեան արդի պայմանները յառաջ բերած են մատենագիրներուն համար, իր անպատեհութիւններն ալ ունի: Իրենց վատագոյն դրամը, կ'ըսեն իրաւամբ, իրենց արժանապատուութիւնը կը կազմէ: Զմարտի մը արեւալու իրեն հետ կը բերէ ուրիշ բան ալ, միջակ մտահոգութիւն մը կ'աւելնայ իրենց գործին մտահոգութեանը վրայ. նոր պէտքեր են որ քիչ քիչ կը կ'ընան.

տեն իրենց կեանքը. աշխարհիկ փառասիրութիւններ են որ, միշտ անհեղձ, վերջ ի վերջոյ կը կոտորեն այն գեղաւոր գրողները, որ միայն պէտք էր անհոգեզէր իրենց: Ո՞րչափ աւելի շահին իրենց տաղանդով, այնքան աւելի առեւտուրի ոգիին պիտի ենթարկուին: Ալ իմաստասէրները ձեռք մտնը չեն տեղերը վաճարանի մը ըսով, յառաջ վարելով իրենց խորհրդածութիւնները: Արատագրութիւնը փութկոտ ու դիւրին պիտի ըլլայ, որովհետեւ իրեն ներկայացուցած շահերուն ենթարկուած է: Կեանքի կոտորածն այսօր անհոգեզէր պիտի ստիպեն նոյն իսկ անոնք որ անշահախոյր հոգի ունին, պահանջկոտ ու հարգելի ըլլալ:

Կարելի չէ աշխարհաւ փոխել խորհրդածութիւններով, այդ խորհրդածութիւնները ո՞րչափ ալ իմաստուն ըլլան, եւ կարելի չէ կեցնել հաստատուած հոսանք մը, նոյն իսկ եթէ ցոյց տրուին անոր վտանգները: Ուստի հաւանական է որ գրականութիւնը հետզհետէ կ'անտեսուի ու շահարէր ասպարէզ մը պիտի դառնայ, զոր ծնողները ալ չպիտի արդիւն իրենց դաւանութեան: Անշուշտ չարք մը չպիտի ըլլայ սակայն: Բայց որպէս զի բոլորովին բարեք մը ըլլայ ատիկա, պէտք է որ այդ ասպարէզ ուրիշներէն տարբերի աս բանով որ մարդ անոր մէջ չմտնուի ստակ շահելու տեն չովը, եւ իր փառքը փնտռէ իր գործերուն մէջ, եւ ո՞չ թէ իր հաղթանակին կազուստին ու կարասիներուն մէջ: Ատով միայն պիտի կրնայ անկախ ըլլալ:

ՎԱՆՏԻՆԵՐՈՒ ԽՍԻՉՔԸ

Վերջին վիճակագրութեան նայելով, վանի մէջ Այգեթաւանի վան հաշուելով հայ ընտանիքներու 1/10ը այդի ունի, այսինքն 500 ընտանիքը կրնայ ապրիլ իր այգիի հասոյթովը, կողմնակի ապրողներու, ինչպէս սարակներու, զի նեղակներու թիւն ալ եթէ առ նուազն 300 հաշուենք, կ'ունենանք 800 ընտանիք, որոնք կրնան իրենց ապրուստը ձարել այգիներէն, եթէ լաւ մշակեն զանոնք:

Ստոյգ աղբիւրներէ քաղուած տեղեկութիւններու յիշելով, վան եւ իր շրջակայ զինուած գիւղերը ունին 24000 մօտ այգի: Այգեթաւան, Շուշանց, Լաւաղիւր 600 այգի. Շահազի ու Լիզք 500. Աւան եւ Սլուր 400. Էրբէրի եւ Ամիւր բերք 600. Քոշաւի, կ'ուսուսալ եւ ուրիշ մասի գիւղերը 300. Համադր մասն է 2400 այգի:

Ամէն մէկ այգին միջին հաշուով կ'արտադրէ 150 լիտր կամ 1500 քիլո կրամ գինի. իսկ ամբողջութեան յառաջ կը բերէ գումար մը, որ կարելի է հաշուել 3 միլիոն 600 հազար քիլոյի: Գինիին մէկ քիլոն կ'արժէ 30 ֆրանս կիլո դրամ: Այգեթաւան այս հաշուով կը ծախէ գինեգաններու, որոնք բազմապատկեալ գնով մը կը ծախեն իւրտոյ յանախոյրներու, վերածելով այս յարգածմտք գումարը օսմանեան սակի կը ստանանք բաւական պերճախօսութիւն մը, 27,000 սակի: Ենթադրեալ թէ այս արտադրութեան կէսը կը սպառուի ընտանիքներու մէջ. ճաշերով թոյն ակուլ տո՛ւր կիրակոսով մը. մնացեալ կէսը կը սպառուի այլ եւ այլ ձեւերու տակ, ուր իրր մեզի, անհրաժեշտ է ծախք մը ընել: Իւրաքանչիւր քիլոյին եթէ նուազագոյն հաշուով մը 10 ֆրանս ծախք ենթադրենք, ինչ որ ծայրայեղ ու նը պարտաւճառները անակազնելու չափ ժլատութիւնն է, կ'ունենանք 4,500 լիտրայի առաւելական թիւ մը, զոր բարդելով միւս գումարին վրայ կ'ունենանք 31,500 օսմանեան սակի:

Բարի ծերուկներ անշուշտ կը արժանանան երբ ըսեն թէ կարծիր գինին այսքան յարգուած է, մինչդեռ ձեռմակ ջուրը, մանաւանդ ձեռնալայն այս ցուրտ օրերուն մէջ, ո՞րքան շեռուցի է եւ անարժարք: Օղիին ալ հաշիւը կուտամ:

Տիւրքն ու մաստիկան վանի մէջ կը պատրաստուին ու հասարակ ժողովուրդի ըմպելիքներն են: Սակայն արտադրող հում նիւթը, քիչովը ու չամիքը դուրսէն կը ներածուին: Պարսիստանէն կը բերուի տարեկան 250,000 քիլոյէն աւելի քիչովը, ուրիշ կարաւաններով Սղբոսին, Սպարկեանէն, Անդուսէն, Շիրվանէն կը բերուին ջորիի կարաւաններով ու նաւերով 200,000 քիլոյէն աւելի ընտիր չամիք: Ներածուած քիչովը եւ չամիքի համազումը կը կազմէ մօտ կէս միլիոնի գումար մը: Զննելով սոյն գումարէն աղանդերի, կաղանդերի, քացախի համար գործածուածները հազար 50,000 քիլոյաւ, կ'ունենանք զուտ օղի արտադրելու համար 400,000 քիլո:

Չամիքներու իւրաքանչիւր քիլոն միւս ջին հաշուով կ'արժէ 1 1/2 դր. սակէ դըրամ. ըսել է միայն օղիի համար, նեւ թածուած հում նիւթը կ'արժէ 6750 օսմանեան սակի:

Հում նիւթը պէտք է օղիի վերահանել:

Օղի արտադրելու համար 50 քիլո չամիք կը լեցնեն կարասներու մէջ, զոր կը թաղեն կիւպրիներու (միւս արը) մէջ. մինչդեռ քսան օր հոն կը պահեն օրասկան քսանի մը անգամ խտանելով. արտադրողը որ հասունանան Այս քանակութեանը կը կոչուի քալի ապա բուսաղ կոչուած պղծէ գործիքով օղի կը հասնեն: Տարին 8000 թափի չամիք ակ'իսին (ձգի) արագը:

Օղի արտադրելու համար կարգ մը անհրաժեշտ ծախքեր կան, ինչպէս սուրք, քաղցէք, վառելիք եւն, Մէկ թափի համար 40 դրուս ուկեղաւմ ծախք կ'ըլլայ: 8000 թափի համար 3200 սակի: Այս ալ չէն գումար մը չէ:

Իւրաքանչիւր 50 քիլոն կ'արտադրէ 30 քիլո զուտ, մերթ օղի, քիչ մըն ալ թոյլ արաշ, որ կը կոչուի ճիւղ գիւղացիներու համար: Այս հաշուով 8000 թափը կ'արտադրէ 240000 քիլո սուր կամ մաստիկայ:

Գինեգաններուն մէջ կամ ուրիշ կեղանկները օղին լոկ չի խմուիր, մեզ պէտք է: Նուազագոյն հաշուով մը իւրաքանչիւր քիլոն կ'արժէ եթէ 2 դրուս, այնչափ ծախք հաշուենք, շատ ժլատ շարժած չենք ըլլար, այնու հանդերձ տարեկան 4800 լիտրայի խոշոր ծակ մըն ալ կը բացուի Երևանի հաշուին մէջ:

Հոս ալ տակաւին չի վերջանար հասիլը:
 Բարձրագոյն դասուն պատկանող ընտանիքներու մը կազմով, Մնուկի, Բարեկենդանի. Զատիկ օրերուն, հարսանիքի, փեսայատիւի, խնամագատիւի, կ'ընեն չի, ու նմանօրինակ երեկոյթներու մէջ երկարակամ ըմպելիք մը չուտենալով քիչուած մեքէ: Թէպէտ ասուսյամ աննշան, սակայն գումար մը կայ յարկեցուած ուսմի, գոնեքի, այլապէս օտարակներու, մրգողներու (ոչ լաւ): Այս դումարը, հազար սակի հոգ միւսը, քիչ ատենէն կ'աճի ու ձեր աստագործիքը կը փարատէ:
 Մեր քաղցի մէջ ստար նիւթերէ օղի հանելու արժեւոր էն գիտուն Գինիի թիւրտեան անգամ, որուն թիւ նուազ կուտան, չեն կրնար չորցնել, չորցած թոյլին ո՞չ ապագէն գինիին մտորն է: Տեղ տեղ տրին ու խաղողի շանկէն օղի կը հանեն. բայց յարգի ու մեծաբանակ չէ:
 Հոս ալ դեռ չվերջանար հաշիւը: Արտաքին ներածութեան մէջ բաւա-

